

Adfærd: Det er dagaktive frøer med et højt, trillende kald. De lever en lidt mere skjult tilværelse end *Dendrobates*-arterne. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarium. Frøerne har ikke egentlig amplexus, altså at hannen omklammer hunnen under parring og æglægning. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Hannen kalder på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber ham mod et passende æglægningssted. Der lægges op til 30 æg ad gangen, som klækker efter ca. 13-18 dage. Hannen transporterer haletudserne til vandbeholderen, hvor de derefter bliver overladt til sig selv. Haletudserne kan fodres med specielt haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m.

Lovgivning: Anthonyi er almindelig forekommende. Tricolor er sjælden og truet på grund af ødelæggelse af dens naturlige levesteder. Handel med begge arter er reguleret af Washingtonkonventionen (CITES II liste og på EF-bilag B). Man skal have enten en skriftlig opdrætserklæring eller en kopi af importpapirerne med ved overdragelse.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning. Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for *Epipedobates tricolor*

Foto: Rune Midtgaard.

Videnskabeligt navn: *Epipedobates tricolor* og *Epipedobates anthonyi*. Den originale *tricolor* er inden for de sidste år blevet inddelt i to næsten identiske arter, primært baseret på deres udbredelse i naturen.

Dansk navn: Den har intet dansk navn. I daglig tale kaldes den "Tricolor" eller "Anthonyi" afhængig af art.

Udseende: Det er en middelstor art med typisk 19-24 mm fra snude til gat. Nogle Anthonyi-former er mindre og andre er lidt større. Grundfarven er rød til rødbrun, enkelte former har dog blålig baggrund. På ryggen og siderne har de 5 hvide, beige, gullige, grønne eller blegblå længdestriber. Bugen er marmorert. Hunnerne er som regel større og kraftigere end hannerne, men generelt er kønsbestemmelse af begge arter meget svær.

Udbredelse i naturen: Anthonyi findes i det sydvestlige Ecuador og langs grænsen til Peru. Tricolor er kun kendt fra 7 lokaliteter i Ecuadors sydvestlige højland i 1000-1769 m's højde.

Biologi: Begge arter bebor tørre skove i nærheden af vandløb. Anthonyi i lavlandet og Tricolor i højlandet. Æggene lægges på visne blade i skovbunden. Hannerne passer på æggene og flytter haletudserne til både løbende og stillestående vand, hvorefter de overlades til sig selv.

Hold i terrarium: Arterne holdes parvis eller i trioer af 1 han og 2 hunner i standardterrarium på fx 40x40x40 cm. De kan også holdes i små grupper i større terrarium. Starter man med ungdyr er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at sikre at begge køn er repræsenteret. Terrariumerne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov med fx et bundlag af pinjebark, lavsten eller xaxim og ovenpå dette et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige planter såsom javamos, slyngplanter og bromelier. Terrariumet overbruses dagligt. Morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, og ved middagstid 70-75 %. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne vil sætte pris på en lille flad vandbeholder eller lavvandet vanddel, hvor de kan bade og afsætte deres haletudser. Anthonyi skal have dagtemperaturer på 24-28°C, og Tricolor 22-24°C. Om natten skal temperaturen falde til stuetemperatur. Terrariumet indrettes tillige med et skjul til æglægning fx en halv kokosnøddeskal, der danner en hule over en petriskål. Terrariumet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning med mulige dødsfald til følge.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger, voksmøllarver og vildt foder af passende størrelse såsom bladlus er passende foder. Større dyr kan desuden tage krølvingede stuefluer. Danske myrer er uegnede som foder. Voksne skal fodres 5-6 gange om ugen, og

unger dagligt. Fodret overdrysses med et egnet vitaminpulver. Det er vigtigt at give præcis så meget foder, at der er spist op, inden der skal fodres igen.

Hold med andre dyr: Bør holdes som eneste art og kun én variant i terrariumet. Ved hold med andre *Epipedobates*-arter er der risiko for krydsninger hvilket er meget uønsket.

Levealder: Arterne lever op til 15 år i fangenskab og væsentlig kortere i naturen.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret giftige alkaloider, de har "lånt" fra deres foder. Dyr, der er opdrættet i fangenskab, er stort set ugiftige. Farvefrøer får deres hudgifte fra giftige insekter i naturen, såsom små tropiske myrer og tusindben. Dyr, der er opdrættet i fangenskab, er kun svagt giftige, fordi de ikke får giftige foderdyr at spise. Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem med hænderne. Hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøtte. Når man har arbejdet i terrariumet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker vattede eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig og efterfølgende fået infektioner i såret. Tricolor og Anthonyi må ikke virke magre, de skal have en tydelig rund mave. Raske dyr vil ofte gemme sig. Sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.